810/08

Den 17. december 2008 blev i sag nr. 74.438:

xxxxxxxxx xx xxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxx xxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstagerne, der har parcelhusforsikring i If Skadeforsikring, klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for en anmeldt vandskade.

Selskabet har afvist at yde erstatning under henvisning til, at sagen er forældet efter forsikringsaftalelovens § 29, og at der ikke ses at have været henvendelser fra klageren.

Det fremgår af sagen, at klagerne den 1/2 1990 anmeldte en vandskade indtruffet den 31/1 1990.

Ifølge selskabets edb-system er sagen afsluttet den 27/2 1990 med en udbetaling på kr. 5.293,75. Sagen er makuleret i selskabet.

Klagerne anmodede om genoptagelse af sagen i september 2006, hvilket selskabet har afslået med henvisning til, at kravet er forældet.

Over for nævnet har klagerne i skrivelse af 30/6 2008 nedlagt påstand om, at selskabet bliver pålagt at dække skaderne efter vandskaden og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Vi kontakter jer nu via brev, efter at have henvendt os flere gange til Kalaallit Forsikrinngiat ang. en vandskade der skete tilbage i januar 1990. Vandskaden skete mellem badeværelset og vaskerummet. Lige efter vandskaden var sket, henvendte vi os til Kalaallit Forsikringiat med det samme. Vi havde fagkyndige til at kigge på skaden, som mente, at det var nødvendigt at ordne skaden med det samme, før der skete mere skade ved selve bygningen/huset. Men forsikringsselskabet ville vente med reparationerne til den følgende sommer. Da vi ikke havde andre muligheder fulgte vi forsikringsselskabets ønske om at vente til sommeren. Da sommeren kom henvendte vi igen til selskabet, der fik vi at vide at lederen var blevet skiftet ud; og at de ville komme tilbage til os så snart som muligt. Tiden gik og der kom aldrig noget fra forsikringsselskabet, og vi har gennem tiden henvendt os og bedt dem om at kigge ind til huset og se det med egne øjne men det fandt aldrig sted. Årene gik og gulvet begyndte at falde og blev usikker at træde på. Og i 2004 var gulvet blevet så skadet, at vi ikke så en anden udvej end at få det repareret, for ellers kunne det blive farligt for os og husets væren. Vi betalte selv i første omgang, for omkostningerne fra vores opsparing til huset, som ellers var beregnet til viderebygning og renovering af huset. (se bilag .. af omkostningerne) Og bad forsikringsselskabet om at refundere omkostningerne fordi vi mener, er vores ret, efter at have betalt forsikring hvert år med 3.500 kr/år, siden huset blev bygget færdig i 1984, og iflg. Forsikringsreglerne står, dækningen af vandskade, under brandforsikringen.
Men der fik vi afslag fra selskabet, deres begrundelse var baseret på at sagen var forældet. og der kunne vi kun åbne vores gab og undre over hvordan der arbejdes, når vi gang på gang har henvendt os lige fra starten. De bad os om at henvende os til jer hvis vi vil klage. Og derfor har sendt det brev her ved hjælp af oversætter af vores brev som endnu gjorde at det tog mere tid. Med håb om forståelse fra jeres side."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 18/9 2008 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"I september 2006, modtager vi et brev fra forsikringstageren, hvor de beder os om at genoptage sagen. Skaden bliver her afvist med henvisning til Forsikringsaftaleloven § 29 om forældelse.

Af loven fremgår det:
Krav, der er grundede i forsikringsaftalen, forældes efter 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om, at det er forfaldet, og i alt flad 5 år efter kravets forfaldstid.

Krav relateret til skaden i januar 1990 er dermed forældet i 01. februar 1995."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet at måtte give selskabet medhold i, at forældelse efter den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29 er indtrådt forud for klagerens henvendelse om sagens genoptagelse i 2006.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jacques Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson